

het feit, dat deze nieuwe druk reeds 6 jaar na de 2e is verschenen, blijkt wel, dat het werk zijn weg heeft gevonden en niet alleen bij amateurs.

De laatste vijftig jaren hebben zich gekenmerkt door een sterke opbloei van de natuurstudie, beginnende met de plant- en dierkunde. Verschillende boekjes voor liefhebbers werden uitgegeven. Daarna kwam ook de geologie aan de beurt. Ook de talrijke zwerfstenen, welke in onze bodem worden gevonden, moesten wel de aandacht van vele natuurliefhebbers trekken. Eén hunner, die geregeld hiervoor zand- en grindafgravingen zocht, schreef mij eens hoeveel intens genot het bekijken en bestuderen van tal van doodgewone steentjes hem verschaft heeft.

In de populair-wetenschappelijke tijdschriften verschenen dan ook al spoedig korte artikelen over dit onderwerp en op hun beurt werden deze met meer of minder succes gevolgd door boekwerken, waarin een groot aantal zwerfsteensoorten werden besproken.

Geconstateerd kan worden, dat de heer Van der Lijn tot dusverre zeker het meeste succes heeft gehad met zijn werk. Zijn „Keienboek” werd nog gevolgd door „Nederlandse zwerfstenen.”

Doordat zoveel amateurs geen polarisatie-microscop bezitten en niet in de gelegenheid zijn dunne doorsneden te maken van gesteenten, zoals graniet of bazalt, zijn zij voor het determineren aangewezen op het gebruik van een loupe; voor hen een handleiding te schrijven is misschien het beste toevertrouwd aan iemand, die met deze moeilijkheden zelf te kampen heeft gehad, zich daar doorheen heeft weten te slaan en de kunst verstaat om de stof op eenvoudige wijze aan de lezers weet voor te leggen. De te behandelen materie is moeilijk en haar voor de liefhebbers begrijpelijk te maken zeker nog moeilijker. Verklaarbaar is het dan ook, dat er nog desiderata zijn gebleven, ook in deze derde druk.

Mogen zij in een volgende druk zijn verdwenen.

P. KRUIZINGA

PLAGIOKLAAS IN RHOMBENPORFIER

Zoals men waarschijnlijk wel weet, gelden de ruitvormige veldspaten in rhombenporfier voor anorthoklazen, een mengsel van orthoklaas en albiet. Zie Rosenbusch e.a.

Opmerkelijk is nu de mededeling van C. Oftedahl, dat deze ruitvormige veldspaten, o.a. in rhombenporfier, in werkelijkheid fijn vertweelingde plagioklazen zijn.

Mededeling uit het rapport over het 18e Internationale congres te Londen, 1948. Zie Geol. en Mijnbouw, April '49.

P. VAN DER LIJN